

SEKRETARZ GENERALNY

Synod

Konferencja prasowa na prezentację
Dokument roboczy dla fazy kontynentalnej Synodu:
„Dla Kościoła synodalnego: komunია, uczestnictwo i misja”

WŁOSKI

Ks. Piero Coda, Sekretarz Generalny Międzynarodowej Komisji Teologicznej

Dokument – czytamy wam – „oferuje Kościołom lokalnym możliwość słuchania się nawzajem w perspektywie zgromadzeń kontynentalnych” (nr 7). W związku z tym ma ona dokładne znaczenie teologiczne na etapie konsultacji na drodze synodalnej: zarówno dlatego, że jest „naładowana skarbem zawartym w historii doświadczenia słuchania głosu Ducha przez Lud Boży”; a także dlatego, że jest „ukierunkowany na służbę posłannictwa” (n. 8).

Ta perspektywa pozwala nam odpowiedzieć, zgodnie z misyjnym powołaniem Kościoła opisanym przez Vaticanum II, na następujące pytania: dlaczego ten dokument? kto jest tematem? jak został zbudowany? jaki jest cel, do którego dąży?

Powód przede wszystkim: zebranie opowieści o doświadczeniu Ludu Bożego w świetle wiary, która stawia sobie pytania na swojej drodze, ponieważ droga ta „obejmuje – stwierdza Konstytucja o Objawieniu Dei Verbum – wszystko, co przyczynia się do prowadzenia jej życia i pomnażania jej wiary, aby Kościół w swojej doktrynie, w swoim życiu i w swoim kulcie strzegł i przekazywał wszystko, czym jest, wszystko, w co wierzy” (nr 8). Rezultat jest nie tylko cenny, ale niezbędny w realizacji ścieżki synodalnej:

wysłuchiwanie się w zmysł wiary, w jaki obdarzony jest cały Lud Boży na mocy daru udzielonego przez chrzest i dla którego wszyscy uczniowie są „jedno w Chrystusie Jezusie” (por. Ga 3, 28) i dlatego mają udział i współuczestnictwo odpowiedzialny za „różnorodność posługi jedności misji” (Apostolicam actuositatem, 2).

Stąd drugie pytanie: kto jest tematem tej historii? Lud Boży właśnie w różnorodnej wspólnocie jej składników i przejawów na poziomie uniwersalnym, to znaczy w różnych kontekstach społeczno-kulturowych. W ten sposób zostaje rozpoznane i urzeczywistnione jego powołanie jako „ludu mesjańskiego”, który „za głowę ma Chrystusa [...] jako warunek godności i wolności dzieci Bożych [...] na mocy prawa nowego przykazanie miłości (por. J 13, 34) [...] królestwo Boże jako cel” (LG 9) i dlatego jest otwarty na wszystkich w dialogu i spotkaniu jako znak i promotor jedności i braterstwa w wolności i różnorodności.

Tutaj więc – trzecie pytanie: jak? - metoda, której owocem i narzędziem ma być dokument: wysłuchiwanie się w głos Ducha, który w świetle Słowa Bożego przemawia

Lud Boży w dzisiejszej historii. Dlatego teologiczna metoda rozmowy duchowej i rozeznania wspólnotowego: nie dociekanie socjologiczne ani proste porównanie opinii, ale słuchanie w wierze, z miłością i nadzieją uczucia Ludu Bożego, który żyje i czyta historię spojrzeniem uczeń.

I wreszcie jaki jest cel? pouczenia dróg, mając na względzie wspólną, nieukładową i jednolitą odpowiedź, na pytanie, które kieruje procesem i które znajdzie wyraz w autorytatywnym rozeznaniu Pasterzy na następnym etapie: „Jak to jest” iść razem? Kościół głosić Ewangelię? A do jakich kroków zachęca nas Duch Święty, abyśmy wzrastali jako Kościół synodalny?” (Dokument przygotowawczy, 2).

Udostępniona w ten sposób szansa dla całego Kościoła, którą możemy już rozpoznać jako łaskę, której Lud Boży ze zdumieniem i entuzjazmem zaczyna doświadczać - jest to, że osobliwość tematu procesu synodalnego jest również jego zasobem: „jego przedmiot - synodalność - jest również jego metodą” (Dokument przygotowawczy, 25), to, nad czym się zastanawia, to doświadczenie, które ma miejsce, nie tylko dla siebie, ale jako zaczyn i sól dla tego, do czego ludzka rodzina ma żyć w tym trudnym i dramatycznym momencie zwrotnym w jej historii.

Mamy zatem w naszych rękach świadectwo „rozpalenia (w Kościele) jego prorockiego sumienia”, na które Paweł VI miał nadzieję z jasnym i ufym jasnovidzeniem, w Ecclesiam suam, jako owoc Soboru Watykańskiego II (por. n. 23). . Zwołanie przez papieża Franciszka procesu synodalnego jest ważnym, teologicznie opatrnościowym, a nawet niezbędnym krokiem naprzód w tym kierunku.